

5 Μαρτίου 2017

Ο Ίππαρχος προσέφερε τον ουρανό ως κληρονομιά! (Διονύσης Π. Σιμόπουλος, Επίτιμος Δ/ντής του Πλανηταρίου του Ιδρύματος Ευγενίδου)

[/ Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Πριν από χιλιάδες χρόνια όταν το εξαίσιο θέαμα του νυχτερινού ουρανού οδηγούσε κάποιους άλλους λαούς σε λατρευτικές και δεισιδαίμονες αντιλήψεις, οι Έλληνες οδηγήθηκαν στο διαλογισμό και στη γέννηση της αστρονομίας. Οι αστερισμοί για παράδειγμα δημιουργήθηκαν πριν από 4.500 χρόνια για τις ναυσιπλοϊκές ανάγκες των Μινωϊτών, του κατ' εξοχήν ναυτιλιακού λαού της αρχαίας εκείνης εποχής. Αργότερα, στις ίδιες αυτές ακτές του Αιγαίου, ο Θαλής ο Μιλήσιος (643-548 π.Χ.) υποστήριξε για πρώτη φορά ότι το φως της Σελήνης δεν ήταν παρά το ανακλώμενο φως του Ήλιου, ενώ συγχρόνως αυτός ήταν που πρώτος κατόρθωσε να προβλέψει μια ολική ηλιακή έκλειψη (585 π.Χ.).

Ο πρώτος όμως πραγματικός παρατηρησιακός αστρονόμος ήταν ο Ίππαρχος (190-125 π.Χ.) που δίκαια τα επιτεύγματά του οδήγησαν στον χαρακτηρισμό του ως «πρίγκιπα της παρατήρησης» και «πατέρα της αστρονομίας». Γιατί η επιστημονική μελέτη της αστρονομίας, με την σύγχρονη έννοια της λέξης, αρχίζει με τις μελέτες και τα έργα του Ιππάρχου. Όπως αναφέρει ο Πλίνιος, ο Ίππαρχος «...προσέφερε στην ανθρωπότητα τον ουρανό ολόκληρο ως κληρονομιά».

Επί πλέον, ο Ίππαρχος βελτίωσε τα ήδη υπάρχοντα όργανα των αστρονομικών παρατηρήσεων και επινόησε πολλά νέα, μεταξύ των οποίων την στερεά σφαίρα, την διόπτρα (ένα όργανο μέτρησης μικρών γωνιών) και τον αστρολάβο, επίπεδο και σφαιρικό, που απετέλεσε το σημαντικότερο όργανο ουρανίων παρατηρήσεων μέχρι την εφεύρεση του τηλεσκοπίου, 1.800 χρόνια αργότερα, αν και χρησιμοποιούνταν ευρέως μέχρι και τον 19ο αιώνα. Όλα αυτά ίσως να μη φαίνονται σημαντικά για τα δεδομένα της σημερινής εποχής, μην ξεχνάτε όμως ότι ο Ίππαρχος είχε ως μοναδικό του βοηθό τα μάτια και το νου του.

[συνεχίζεται]

Πηγή: poplike.gr